

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) στις 11 Φεβρουαρίου 2009 — Landkreis Bad Dürkheim κατά Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion, προσεπικληθείσα: Astrid Niedermair-Schiemann

(Υπόθεση C-61/09)

(2009/C 113/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Landkreis Bad Dürkheim

Εφεσίβλητη: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Προσεπικληθείσα: Astrid Niedermair-Schiemann

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Υφίσταται γεωργική έκταση κατά την έννοια του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003⁽¹⁾ και στην περίπτωση που η χρήση της εξυπηρετεί μεν και γεωργικούς σκοπούς (βοσκή για την εκτροφή προβάτων), αλλά κύριος σκοπός είναι η προστασία του τοπίου και της φύσης;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Χρησιμοποιείται μια έκταση για μη γεωργικές δραστηριότητες κατά την έννοια του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, όταν η δραστηριότητα υπηρετεί κυρίως την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος ή εν πάση περιπτώσει όταν ο γεωργός, κατά την εκπλήρωση των σκοπών της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, λαμβάνει οδηγίες από τη Naturschutzbehörde [αρμόδια για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αρχή];

3) Σε περίπτωση που υφίσταται γεωργική έκταση (ερώτημα 1), η οποία χρησιμοποιείται επίσης για γεωργική δραστηριότητα (ερώτημα 2):

Προϋποθέτει η σύνδεση μιας γεωργικής εκτάσεως με την εκμετάλλευση [γεωργική έκταση της εκμεταλλεύσεως κατά την έννοια του άρθρου 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003]

α) ότι η έκταση αυτή ευρίσκεται στη διάθεση της εκμεταλλεύσεως έναντι ανταλλάγματος βάσει συμβάσεως μισθώσεως αγροτικού κτήματος ή παρόμοιας δικαιοπραξίας με περιορισμένη χρονική διάρκεια;

β) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης: Δεν θίγεται ο σύνδεσμος με την εκμετάλλευση όταν οι εκτάσεις παραχωρούνται στην εκμετάλλευση άνευ ανταλλάγματος ή απλώς έναντι αναλήψεως των εισφορών προς τον επαγγελματικό ασφαλιστικό φορέα, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν κατά ορισμένο τρόπο και εντός περιορισμένου χρονικού διαστήματος σύμφωνα με τους σκοπούς της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος;

γ) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης: Δεν θίγεται ο σύνδεσμος με την εκμετάλλευση όταν η εκμετάλλευση υποχρεούται να παράσχει ορισμένες υπηρεσίες εντός των εκτάσεων και λαμβάνει αντίστοιχη αποζημίωση;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Φεβρουαρίου 2009 η Comitato «Venezia vuole vivere» κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 28 Νοεμβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-254/00, T-270/00 και T-277/00, Hotel Cipriani SpA κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-71/09 P)

(2009/C 113/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Comitato «Venezia vuole vivere» (εκπρόσωπος: A. Vianello, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Hotel Cipriani SpA, Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Ιταλική Δημοκρατία, Coopservice-Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως·

— κατόπιν αυτού, να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (έκτο πενταμελές τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2008 επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-254/00, T-270/00 και T-277/00, Comitato Venezia Vuole Vivere κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία της κοινοποιήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2008, να ακυρώσει την απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999⁽¹⁾, επικουρικός δε να ακυρώσει το άρθρο 5 της εν λόγω αποφάσεως καθ' ό μέρος της επιβάλλει την υποχρέωση να ανακτήσει τα ποσά των απαλλαγών από τις κοινωνικές εισφορές για τα οποία πρόκειται, εντόκως για την κρίσιμη χρονική περίοδο,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Comitato Venezia Vuole Vivere προβάλλει έξι λόγους αναιρέσεως προς υποστήριξη της αιτήσεώς της.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραβιάζοντας τη διάταξη του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, ενώ παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως βάσει του άρθρου 253 ΕΚ. Ειδικότερα, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν εξετάζει δεόντως ούτε αιτιολογεί τη συλλογιστική του σε σχέση με την αντισταθμιστική φύση των ενισχύσεων που αποτελούν αντικείμενο της αποφάσεως και σε σχέση με την επίπτωσή τους επί της αγοράς, ενώ παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως κατά την εξέταση της θέσεως των δημοτικών επιχειρήσεων έναντι των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων.

Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως έχει ως αντικείμενο την παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ και ειδικότερα το ότι δεν εξετάστηκε η δυνατότητα εφαρμογής της παρεκκλίσεως σχετικά με τη διαχείριση των υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στην προκειμένη περίπτωση. Αντιθέτως, η εξέταση αυτή έλαβε χώρα όσον αφορά τις δημοτικές επιχειρήσεις.

Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως, αντικείμενο του οποίου είναι η παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, βάλλει κατά της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως σε σχέση με την απόλυτη ευχέρεια που αναγνωρίζεται υπέρ της Επιτροπής όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής της παρεκκλίσεως σχετικά με τις περιφερειακές δυσχέρειες και σε συνδυασμό με την μη ενδεδειγμένη εξέταση της ειδικής εν προκειμένω περιπτώσεως.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο δ', ΕΚ και συγκεκριμένα ότι έγινε δεκτή η αφορώσα στην προώθηση του «πολιτισμού» παρέκκλιση για το Consorzio Venezia Nuova, ενώ δεν έλαβε χώρα εξέταση για τις λοιπές επιχειρήσεις.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα βάλλει κατά του ότι δεν συνεκτιμήθηκε το αδιάλειπτο μεταξύ των επικρινόμενων διευκολύνσεων (μετά τον Ιούνιο 1994) και του προϊσχύσαντος καθεστώτος (αναγόμενου στο 1973), κατά παράβαση των άρθρων 1 και 15 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88] ΕΚ.

Ο έκτος λόγος αναιρέσεως έχει ως αντικείμενο τον αυτόματο χαρακτήρα της διαταγής ανακτήσεως, κατά παράβαση του άρθρου 14 του κανονισμού 659/1999.

⁽¹⁾ Απόφαση 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο 30/1997 και από τον νόμο 206/1995 περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50).

⁽²⁾ ΕΕ L 83, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Φεβρουαρίου 2009 η Hotel Cipriani Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο πενταμελές τμήμα), στις 28 Νοεμβρίου 2008 επί των συνδικασθεισών υποθέσεων T-254/00, T-270/00 και T-277/00, Hotel Cipriani SpA κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-73/09 P)

(2009/C 113/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Hotel Cipriani SpA (εκπρόσωπος: A. Bianchini, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Ιταλική Δημοκρατία, Coopservice-Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato «Venezia vuole vivere», Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να εξαφανίσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου·
- β) να κάνει δεκτά τα πρωτοδικώς προβληθέντα αιτήματα και συν-ακόλουθα:
 - να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής ΕΚ ⁽¹⁾ η οποία αποτέλεσε αντικείμενο προσφυγής πρωτοδικώς·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 5 της αποφάσεως καθ' ό μέρος η διαταγή περί ανακτήσεως, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, ερμηνεύθηκε από την Επιτροπή υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει και τις ενισχύσεις οι οποίες δόθηκαν βάσει της αρχής de minimis, και/ή να ακυρώσει το άρθρο 5 καθ' ό μέρος προβλέπει τον συνυπολογισμό τόκων βάσει επιτοκίου ανώτερου από το επιτόκιο που ίσχυε στην πραγματικότητα για το χρέος της εταιρίας·
- γ) να καταδικάσει την αναιρεσιβαλλόμενη Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Hotel Cipriani SpA επικαλείται παράβαση και πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ και υπό το πρίσμα της ελλείψεως/αντιφατικότητας του σκεπτικού της αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις οι οποίες κριθήκαν ασυμβίβαστες προς το άρθρο 87 ΕΚ δεν προσδιορίζουν καμία στρέβλωση ή απειλή στρεβλώσεως του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς ξενοδοχείων και εστιάσεως (όπου δραστηριοποιείται ακριβώς η Hotel Cipriani), και τούτο τόσο επειδή η ιδιομορφία της Βενετίας είναι τόσο συγκεκριμένη ώστε να μην επηρεάζεται με οποιοδήποτε τρόπο η κοινή αγορά, όσο και επειδή οι εν λόγω απαλλαγές αντισταθμίζουν ακριβώς το εξαιρετικό κόστος που αντιμετωπίζουν συγκεκριμένες επιχειρήσεις λόγω των δυσχερειών που οφείλονται στο ότι δραστηριοποιούνται στη γεωγραφική αγορά αναφοράς υπό τις αυτές προϋποθέσεις που ισχύουν για τους πολοίπους συμμετέχοντες στην ευρωπαϊκή κοινή αγορά. Το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του τις εν λόγω ιδιομορφίες με τον ενδεδειγμένο τρόπο, περιοριζόμενο να κρίνει –χωρίς να εμβαδύνει δεόντως– ότι τα απορρέοντα για τις επιχειρήσεις της Βενετίας πλεονεκτήματα έβαιναν πέραν της αντισταθμίσεως των περιβαλλοντικών μειονεκτημάτων, εξ ου και η καταγγελλόμενη παράλειψη/αντιφατικότητα της αιτιολογήσεως της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.